

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24411

гр. София, 17.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разглежда дело номер **2775** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс.
Образувано е по жалба, вх. № 7013 от 26.02.2026г. на Л. Й. Д., ЕГН [ЕГН],с адрес:гр.С., [жк],
[жилищен адрес]тел.: [ЕГН].

С разпореждане от 11.03.2026г. съдът е указал на жалбоподателката да конкретизира,респ. посочи
точно,ясно,кратко и четливо дали обжалва конкретна заповед,действия или бездействия или отказ
и какъв,респ. дали предявява искова молба срещу директора на АСП – М..

В отговор жалбоподателката изразява становище за допуснати нарушения на ЕКПЧОС и иска да
и бъде назначен служебен адвокат за да конкретизира исканията и.

Като следствие и с определение № 14174 от 14.04.2026г. съдът е назначил определеният от САК
адвокат, а именно – адв. Ю. Н. и е указал на жалбоподателя,чрез назначеният адвокат, в 7-дневен
срок да посочи ясно, разбираемо и четливо, дали обжалва конкретна заповед, респ. действия или
бездействия или отказ и какъв, съответно дали предявява искова молба срещу директора на АСП
– М. с ясно посочване предмет,основание,ответник и петитум на иска.

С молба от 04.05.2026г. назначеният служебен адвокат е поискал да бъде освободен като служебен
защитник,тъй като не притежава компетентност по предмета на делото. Поради това и с
определение № 17102 от 05.05.2026г. съдът е освободил адв. Ю. Н. и е поискал от САК да бъде
определен друг адвокат,който може, желае и притежава компетентност да осъществи правната
помощ.

С писмо от 07.05.2026г. председателя на САК уведомява съда,че за адвокат,който да осъществи
правна помощ в производството е определен Г. Д.,САК, вписан под № в националния регистър
за правна помощ.

Поради това и с определение № 17472 от 08.05.2026г. съдът е назначил адв.Д. писан под № в
националния регистър за правна помощ да осъществя правна помощ на Л. Й. Д. до приключване
на производството по делото с влезнал в сила съдебен акт. Съдът е указал на жалбоподателя,чрез
назначеният адвокат, в 7-дневен срок от получаване съобщение за настоящото определение да
посочи ясно, разбираемо и четливо, дали обжалва конкретна заповед, респ. действия или

бездействия или отказ и какъв, съответно дали предявява искова молба срещу директора на АСП – М. с ясно посочване предмет, основание, ответник и петитум на иска.

Препис от съобщението за назначенията и дадените указания са връчени на адв.Д. на 20.05.2026г. но до настоящият момент същите не са изпълнени.

Същевременно обаче същото определение е връчено на жалбоподателката на 27.05.2026г., лично.

С писмено изявление от 28.05.2026г. същата твърди, че иска прогласяване нищожността на Заповед № ЗСПД/Д-С-М/26.01.2026г. и Заповед № ЗСПД-Д-С-М/29 от 26.01.2026г., и двете постановени от директора на дирекция Социално подпомагане – М..

Поради това и като съобрази, че срокът за изпълнение на указанията по отношение на жалбоподателката не е изтекъл, а по силата на чл.149 ал.5 АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето, съдът приема жалбата за допустима. Същевременно и с молбата си от 28.05.2026г. жалбоподателката твърди, че предявява и искова молба срещу директора на ДСП – М., С. С.. В този смисъл съдът е приел и посочил:

Фактът, че са посочени две отделни заповеди налага извода, че са налице две жалби, насочени срещу два отделни акта по повод на две различни сезиращи искания.

Същевременно искова молба предявена още с първоначалната жалба и е следвало да бъде администрирана като такава. Същата претенция се предявява и понастоящем. Исковото сезиране следва да се схваща като самостоятелно сезиране на съда, което се разглежда по различен производствен ред и от друго отделение в АССГ. В този смисъл съвместно разглеждане на сезиращите искания на жалбоподателката биха затруднили производството. Производството следва да бъде разделено.

Настоящото производство следва да продължи по отношение на първата посочена заповед, а именно Заповед № ЗСПД/Д-С-М/26.01.2026г. на директора на дирекция Социално подпомагане – М.. Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание, а на основание чл. 154, ал. 1 АПК вр. чл. 153, ал. 1 АПК следва служебно да конституира страните по делото.

На основание чл. 163, ал. 1 и 2 АПК препис от депозираната в съда жалба следва да се изпрати на административния орган – за писмен отговор, посочване и представяне на доказателства в 14-дневен срок от получаването на преписа, а на основание чл. 163, ал. 3 АПК съдът следва да даде указания на страните какво е разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

С оглед факта, че процесните заповеди се посочват за първи път сега, по преписката са изпратени коренно различни заповеди, съдът следва да изиска конкретната преписка от административния орган и да извърши ревизия на процедурата, което обективно изключва възможността за насрочване и разглеждане делото в непосредствено кратък срок.

Във връзка с жалбата на Л. Й. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., [жк], [жилищен адрес] тел.: [ЕГН]. с искане за прогласяване нищожността на Заповед № ЗСПД-Д-С-М/29 от 26.01.2026г. на директора на дирекция Социално подпомагане – М. и предявената искова молба срещу директора на ДСП – М. следва да бъдат изготвени заверени преписи от жалбата и цялата преписка, които да бъдат докладвани на председателя на съда за образуване на ново дело и разпределянето му на съдия-докладчик.

На тази база и с определение № 21816 от 01.06.2026г., съдът е:

Разделил производството по адм. д. № 2775/2026г. по описа на Административен съд – София град за 2026г.

Постановил по настоящото дело да продължи разглеждането на жалбата на Л. Й. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., [жк], [жилищен адрес] тел.: [ЕГН] с искане за прогласяване нищожност на Заповед

№ 3СПД/Д-С-М/26.01.2026г. на директора на дирекция Социално подпомагане – М..

Конституирал страните и насрочил делото в открито съдебно заседание на 21.09.2026г. от 13.40часа, за когато да се призоват страните по делото, като е дал конкретни доказателствени указания на страните.

С писмено изявление от 16.06.2026г. жалбоподателката иска отвод на съда поради непознаване и неприлагане на европейското право,като назначеният адвокат Д. се е отказал от защитата поради непознаване на материята, а съдът не е изискал друг от САК. Съдът, продължава жалбоподателката, не може да и указва нищо,тя не е задължена и няма юридическа професия. Същевременно се твърди,че не може съдът да разделя делото. Твърди се,че е налице погрешно цитиране на двете заповеди на директора на ДСП М., което е умишлено тъй като в едната заповед се повтаря 55 което като се събере или умножи по 2 става 10 а иначе са три петици,което е кодът на държавна сигурност. Същевременно и в едната заповед се срещат числата 9/което обърнато е 6/ или 26 и 26,т.е. 3-4- двойки,отново код на ДС,а умишлено е изпусната средната част за да се скрие кодът на ДС,което е подла остъпка.

С това се твърди,че настоящият състав е нарушил чл.6 и чл.13 от ЕКПЧОС и същият ще бъде съден. Твърди се,че съдът е взел страната на ответника и застрашава правата и. Оспорва се и датата на насроченото заседание,като иска до 2седмици да бъде насрочено заседание. Твърди,че настоящият състав работи за ДС.

На тази база съдът счита за необходимо да посочи:

Към датата на насрочване на делото молба от назначеният адв.Д. не е постъпвала нито е отправян отказ от назначението му. Защо не е подадена такава молба не е въпрос от компетентността на съда, а от компетентността на САК и конкретният адвокат. Молбата е докладвана на съда след постановяване поцесното определение,което се вижда ясно и от поставената върху молбата резолюция от 02.06.2026г./т.е. същата е докладавана и съдът се е запознал с нея на следващия ден,т.е. след насрочване делото при наличие на валидно назначен служебен защитник/. Същевременно не е налице пречка адвоката да бъде освободен и да бъде поискан нов такъв и в рамките на прозиводството,като именно с цел бързина и процесуална икономия следва делото да се насрочи а съдът да продължи работата си за да обезпечи своевременното и законосъобразното му разглеждане.

На следващо място - съдът не може да насрочи делото за по-ранна дата защото това представлява неравно третиране на останалите страни по делата разглеждани от настоящият състав. Графикът на предстоящите заседания е отдавна запълнен и тази дата е единствената и реално възможна. Проблемът с броят разглеждани дела, наличието на заседателни зали и цялостната натовареност на съда,придружена с недотам обезпечен сграден фонд не може да бъде решен от настоящият състав,какото и да му се иска. Проявено е максимално старание делото да бъде администрирано и разгледано в бърз и разумен срок.

Що се касае до твърденията,че съдът изписва тайно кодът на държавна сигурност, то настоящия състав и до сега не знае този код а видно от твърденията на жалбоподателката той е хем три петици,хем 26 обърнато,които числа обаче съдът не може да не изпише,ако това е и номерът и името на акта, предмет на разглеждане.

Във връзка с твърденията,че съдът заема страна на ответника и че жалбоподателката ще съди настоящият състав, посочени като искане за отвод:

Въпреки че не се счита за предубеден или заинтересован, по смисъла на чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК, от изхода на спора и не приема за съществуващи твърдените обстоятелства за съответни на хипотезата на чл. 22 ГПК, то предвид категорично заявеното, докладчикът следва да се отведе от администриране на делото.

Следва ясно да се посочи, настоящият състав няма забавяне в нито едно от процесуалните си действия по администриране, разглеждане и произнасяне по депозираната жалба и всичките придружаващи я неясни искания.

Но, съдът следва да държи сметка не само за собственото си отношение към страните, но и за тяхното впечатление за безпристрастност при разглеждане и разрешаване на правния спор, макар и в неговото частно процесуално проявление.

Успоредно с това, съдът приема процесното искането за отвод за опит от страна на жалбоподателя да постави делото в условията на „бавно правосъдие“, на което основание да предяви иск за вреди в хипотезата на чл. 2б от ЗОДОВ, алтернативно - като опит да се представи настоящият съд за предубеден, на която база да се претендира липса на безпристрастност в хипотезата на чл. 6 ЕКПЧОС/каквото правно основание всъщност е посочено и в жалбата/.

Посоченото обстоятелство създава убеждението, че е налице опит за превратно упражняване на право на достъп до съд, изразяващо се в подаване на жалби, изразяване на недоволство срещу актовете по администриране на жалбата, опит за забавяне произнасянето посредством неизпълнение на указания, придружено с неясни искания, създаване на внушения и пр. което да доведе до забавяне при администриране на делото или поставяне на съда в хипотезата на твърдяна предубеденост, на която основа да бъде предявен иск срещу АССГ.

По изложените съображения и на основание чл. 22 ал. 6 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТВЕЖДА съдия Младен Семов от разглеждане на адм. д. № 2775 по описа на АССГ за 2026 г.

Делото да се докладва на Председателя на съда за разпределянето му на друг съдебен състав, съобразно правила за случайно разпределение на делата.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: